

ANNIE PAYSON CALL

**CUM SĂ
TRĂIEȘTI
UNISTIT**

Respect pentru oameni și cărți

fiecare individ să privească mai întâi în interiorul său și să nu mai acuze circumstanțele sau pe alții pentru cel mai mic necaz personal, întreaga familie sau comunitate se va însănătoși.

Desigur, sănătatea fiecărei persoane va lucra pentru sănătatea comunității și pentru că pacea se află în sănătatea spiritului, liniștea fiecărui individ va tinde spre pacea combinată a mai multor indivizi.

Cel mai mare obstacol în cale este nivelul scăzut al standardului nostru cu privire la condamnarea circumstanțelor și a oamenilor. Diferit de cel care caută standarde mai înalte cu scopul de a fi sănătos la trup, noi nu am studiat în mod științific pentru a afla legile sănătății spirituale. Cele mai bune manuale sunt chiar aici, lângă noi.

Practic, trebuie să ne supunem în cele mai mici detalii, fără să-l criticăm pe altul, care nu o face; și trebuie să avem o conținută și persistentă obediență personală. Apoi, trebuie să săpăm în noi înșine, pentru a găsi diferitele forme ale bolii spirituale. Dacă refuzăm să acționăm, să vorbim sau să ne gândim la formele de egoism pe care trebuie să le vedem, alte forme de egoism vor fi aruncate, pentru a crește în noi conștiința și, astfel, va crește sănătatea noastră în spirit, munca importantă fiind făcută de Puterea Creatoare, treaba noastră fiind doar aceea de a îndeplini condițiile.

Recunoștința, smerenia și răbdarea ne leagă slăbiciunea de puterea lui Dumnezeu.

CUPRINS

I. Pace, în general.....	7
II. Pacea în familie.....	16
III. Pacea cu copiii.....	28
IV. Pacea cu prietenii.....	37
V. Pacea în viața socială.....	45
VI. Pacea în munca noastră.....	55
VII. Pacea în religie.....	64
VIII. Pacea interioară.....	74
XI. Ce este pacea?.....	84

circumstanțele sau oamenii, ne apropiem din ce în ce mai mult de propria noastră eliberare. Nu-mi pot imagina pe cineva care poate atinge în această viață eliberarea totală, dar noi putem să ne angajăm pe drumul lung al acestui proces, să persistăm în a păstra continuu acest drum drept și calea devine, astfel, din ce în ce mai interesantă, iar contrastul mare dintre legăturile obișnuite sau tradiționale cu oamenii, circumstanțele sau tendințele sănătoase de a ne elibera de toate acestea, ne vor da întotdeauna un sentiment înălțător de ușurare care e minunat.

Tendința este aceea ca, atunci când citim o carte care se ocupă mai mult sau mai puțin de adevărul practic, să spunem: "Ce bine ar fi, dacă ar fi așa și așa", dar această carte, dragă cititorule, sperând că o vei considera folositoare, este scrisă, în primul rând, numai și numai pentru tine.

CAPITOLUL I

Pace, în general

"PACE! Pace! Totul pentru pace!" Cât de des auzim aceasta sau obișnuita exclamație: "Lăsați-ne în pace cu orice preț, pace cu orice preț!".

Cât de puțin se pare că știm că există doar un preț care trebuie plătit pentru pace și numai un anumit preț prin care poate fi obținută. Prețul este atât de evident, încât, dacă l-aș menționa aici și acum, acest lucru ar face doar o vagă impresie asupra unora dintre cititori; alții ar putea spune: "Da, desigur, așa este, dar cine e în stare să plătească acest preț? Noi nu putem s-o facem. Oricât de mult ne-am dori pacea, nici nu se pune problema, în ceea ce ne privește, dacă acesta este prețul".

Alții, și aceștia sunt cei dintre care optează pentru "totul pentru pace", spun: "Da, desigur, poate fi așa, dar eu pot obține pacea mult mai ușor decât în felul acesta".și dacă i-aș întreba: "Cum?", răspunsul ar veni prin numeroase mici subterfugii artificiale, pentru a nu trezi opoziția celorlalți oameni. și urmează alte nenumărate forme de minciuni pioase, care pot

conferi vieții o înfățișare blândă dintr-o perspectivă exterioară; alte minciuni sfruntate se spun în același scop; sau anumite forme lingușitoare pot servi pentru hrănirea complezenței celor care pot fi cuprinși de gelozie, într-o formă sau alta, și care, în manifestarea lor, ar interveni în confortul celor implicați; alte forme de flatare, care i-ar încânta pe cei cărora le sunt adresate, ar atrage, în schimb, mai multe lingușeli și mai multe favoruri. Astfel, fiecare s-ar simți foarte confortabil, deoarece jumătate din dorințele egoiste ale omenirii n-ar fi susținute, pentru că, în schimb, cealaltă jumătate ar fi exclusă de la hrană.

Astfel, spus în termeni duri, ar exista anumite rețete oferite de cei care sunt siguri că pacea poate fi atinsă "cu orice preț", și nu numai pentru un preț unic și greu de apreciat, și care, pentru acești oameni comozi, cred că e imposibil de plătit. Planul despre care vorbesc și pe care îl numesc pace, poate fi dobândit la prețuri diferite, după cum le sunt recomandate.

Am văzut rețetele lor operând de sute de ori și chiar mai mult; am văzut și mulți dintre cititorii mei, probabil - foarte probabil -, care au lucrat cu acele scheme ei înșiși și lucrează încă și acum, în fiecare zi, cu ideea promițătoare a obținerii succesului și a unui stil confortabil de viață, în această lume netulburată.

Dar nici unul dintre acești oameni care cultivă pacea cu orice preț nu știe că aceasta e contrafăcută, e doar o pace lipsită de autenticitate. Imaginația voastră sapă cu toată puterea, zi de zi, după comori care se dovedesc a nu fi nicidecum valoroase; apoi, vă

închipuiți că orice metal care strălucește e prețios, și cei care sapă adânc după frumusețea lui se cred fericiți pentru că îl posedă, până într-o zi, când un om care știe valoarea metalului se apropie și îl testează, după care le spune minerilor că nu au nici o comoară, că metalul e otrăvit și, cu cât e mai repede îndepărtat, cu atât e mai bine! Gândiți-vă bine la toate acestea! Minerii nu-l vor crede pe specialistul în testarea metalului, deoarece ei au comercializat metalul otrăvit în dreapta și stânga, între ei și, astfel, ei cred încă în valoarea lui intrinsecă.

Probabil că unii vor râde și vor spune: "Oh, desigur, noi am descoperit cu ceva timp în urmă că metalul era lipsit de valoare reală, dar noi, cei implicați, credeam că e prețios și, atâta timp cât ne simțeam bine și îl comercializam, ne gândeam că-i mai bine să nu tulburăm pe nimeni". și vor adăuga, din nou: "Vezi, nu numai că ne simțim bine, dar credința în metal îi face și pe cei interesați de noi să se simtă confortabil". Nu se va petrece, astfel, iluminarea lor.

Să mergem mai departe și să ne imaginăm un grup de oameni, chiar un oraș întreg, care se ocupă de falsificarea banilor, a aurului și argintului, falsificarea cecurilor; astfel, comerțul orașului se desfășoară, pentru un timp, fără probleme, desigur, cu bani falși. Apoi, să presupunem că un om care vine dintr-o țară cinstită le arată cetățenilor diferența dintre inelul său de aur și cele ale orășenilor, diferența dintre inelul său de argint și cele purtate de aceștia. Orășenii vor protesta, chiar dacă contrastul dintre

autentic și fals le sună încă în urechi: "Ne simțim foarte bine cu acești bani, pe care tu îi consideri falși, orașului nostru i-a mers bine și noi o ducem foarte bine. Nu are nici un sens să schimbăm ceva". Omul cu banii adevărați ar putea adăuga: "Acum pare totul în regulă, dar veți vedea că, atunci când veți dori să intrați în legătură cu alte regiuni din întreaga țară, veți constata că banii voștri nu sunt valabili și nu veți rămâne cu absolut nimic. Amintiți-vă că v-am pre-venit!".

Există o pace falsă și una adevărată. Cea falsă poate fi cumpărată cu un preț oarecare. Pacea adevărată poate fi obținută doar cu un singur preț și numai într-un singur fel. Pacea falsă este atât de bine contrafăcută în zilele noastre, încât e surprinzător, chiar și pentru cunoscători, cât de reală pare ea. Nu există, desigur, o pace absolut contrafăcută, oricât de perfect ar fi acest fals, și unele teste pot dezvălui că totul este absolut fals și că se bazează pe o stare de neliniște, teamă și lăcomie. Dar pacea adevărată, pusă la încercare, devine din ce în ce mai puternică, mai profundă și mai plină de vitalitate. Într-adevăr, toate încercările o călesc, o fac mai profundă și mai viguroasă.

Falsa pace e câteodată mai slabă sau mai puternică. În perioadele de restriște va fluctua imediat și va arăta tot ce se opune păcii aparente. În alte ocazii, ipocrizia a mers atât de departe, încât falsa pace a fost subțire, atât de subțire ca un strat fin de zahăr care acoperă o pastilă foarte amară. Astfel, calitatea falsă a păcii nu se descoperă decât după

multe teste, câteodată, chiar după foarte multe teste, și doar atunci când acestea au reușit, în sfârșit, să aducă la suprafață adevărul, această amăreală de sub stratul învelitor e prea puternică și urât mirositoare pentru ca stratul subțire, protector, să-l poată ascunde.

De un singur lucru putem fi siguri: pacea falsă e întotdeauna superficială. Nu are o bază solidă, așa cum nici iadul nu are. Cu toate că e superficial, acest strat protector poate fi, uneori, mai gros. Am cunoscut o femeie care avea impresia că totul în jurul ei se desfășura într-o atmosferă de pace și al cărei zâmbet placid avea un calm aparent autentic, astfel încât mulți dintre prietenii și admiratorii ei erau copleșiți de liniștea sa și, atâta timp cât a funcționat, chiar și aceștia au dobândit acea senzație de calm pe care ea părea s-o transmite. Aceasta e falsa pace, al cărei nume e complezența. Uneori, cred că a fi astfel e ca și cum te-ai conserva la frig. Odată adus un astfel de suflet în lumina soarelui și a adevăratei vieți, tendința spre decădere ar începe să se manifeste imediat.

și aici avem un alt caz, în care cineva încearcă să impresioneze pe altcineva prin forța calmului și iubirii împărtășite cu celălalt. Se poate observa că ea e mult mai deschisă decât pare. Oamenii o laudă, o lingușesc și o aleg dintre alte semene mult mai sincere decât ea, ca fiind o piatră solidă, pe care se pot sprijini.

În același timp, exponentul falsei păci e plin de resentimente și contradicții, toate bine ascunse în planul său și nelăsate să transpară, până în momen-

tul în care posesoarea este eliminată din rândul celor care se bucură de popularitate sau e surprinsă prin lipsa de autenticitate, printr-un test neașteptat.

Cunosc un bărbat al cărui calm îi încântă, îi liniștea și încuraja pe mulți; și, cu toate acestea, omul părea, uneori, să nu aibă nici o legătură cu vanitatea crudă a opiniilor sale pline de egoism sau cu preferințele contradictorii, care păreau demne de respect.

Un alt bărbat la care mă gândesc și a cărui natură calmă era mult mai puternică, în clipa în care a trecut prin testul suferinței, s-a trezit că sub această pace se ascundea cea mai intensă durere. Câteodată, simplitatea directă a unui copilăș va dezvălui falsitatea totală a unui calm contrafăcut. O prietenă mi-a povestit cum încerca să-i predea unei fetițe aritmetica și, în timp ce era nervoasă și iritată în interior, în exterior era blândă și, cu o voce aparent liniștită, continua să-i explice problema. Copilul s-a încurcat din ce în ce mai tare și, în cele din urmă, a privit-o calm pe profesoară și i-a spus: "Aș înțelege mult mai bine, domnișoară Smith, dacă nu ați fi atât de indispusă". Remarca ei a șocat-o pe domnișoara Smith foarte tare, pentru că ea era preocupată de învelișul de zahăr și nu a mai acordat atenție adevăratei urâciuni interioare pe care o ascundea.

Unele dintre aceste persoane despre care scriu (și aș putea cita pe mai mulți) cred că sunt a u t - e n t i c i în dorința lor de bine, alții sunt autentici în dorințele lor, dar prin moștenirea genetică sau prin educația și mediul în care au fost crescuți, nu pot face

vreo diferență între pacea falsă și cea autentică. Sunt cu totul ignoranți față de propria lor ipocrizie și cu atât mai mult nu știu că pacea nu poate fi cumpărată oricum.

Există un singur preț pentru adevărata pace și acesta trebuie cunoscut și câștigat, înainte de a putea fi plătit. Merită să muncești pentru aceasta, merită de sute de mii de ori să muncești, deoarece pacea adevărată se cuvine să fie dobândită cu orice preț. Diferența dintre pacea adevărată și cea falsă e tot atât de mare ca diferența dintre viață și moarte; una e constructivă și dătătoare de viață, iar cealaltă e distructivă și ruinătoare.

Nu este prea greu să dobândim adevărata pace, așa cum și-ar putea imagina unii, dacă urmăm calea și avem răbdare și voință s-o cucerim pas cu pas. Ciudat, se pare că unii au o idee despre falsa pace, înainte de a porni sincer în câștigarea unei păci adevărate. Presupun că din cauza propriului nostru egoism este răspândită această tendință, de a fi răsplătiți cu o falsă liniște. și noi trebuie să începem prin a fi foarte lucizi, pentru a discerne între falsa și adevărata pace. Ne putem trezi total pierduți. Primul semn de hipersensibilitate ne pune, totuși, în gardă și un mentor subtil ne aduce din nou pe calea corectă.

În timp ce lucrăm ca să dobândim adevărata pace, hipersensibilitatea noastră crește tot mai mult și falsitatea apare în toată urâciunea sa și ne minunăm cum de am putut fi păcăliți. Există multe aspecte asemănătoare efectului alcoolului sau al drogurilor, fără să fi folosit nici unul dintre acestea. și, pe măsură

Respect pentru oameni și cărți

ce ne simțim bine cu aceste droguri psihice, efectul e asemănător cu cel al drogurilor fizice, doar că e mai lent și mai subtil.

Complezența față de pacea falsă e un drog periculos, iar obstinația și slăbiciunile celor care o adoptă e similară cu efectul morfinei într-un sens mai grosier.

Adevărata pace aduce sănătate sufletului și trupului și, odată instaurată, conferă un simțământ de vigoare, mai puternic decât aerul proaspăt de munte. Dar trebuie s-o cuceriți. Este, de altfel, scopul și speranța mea, pe care le pun în această carte, și atât cât mi-a stat în putere, drumul către adevărata pace l-am presărat cu marcaje, pe ici și colo, cu "fals", ca să existe o prevenire din timp, în fața unei diversiuni neavenite. Nu pot pretinde că am găsit eu însămi adevărata pace eternă. Dacă aș crede că am dobândit-o, sunt sigură că nu aș mai avea ce să-i învăț pe alții. Cred că am găsit calea către ea și-mi construiesc drumul spre Pacea eternă.

Știu un singur lucru, găsirea ei și privilegiul de a-i simți puterea în propriul tău interes nu depind de alții, nu depind nici de mediul ambiant, nici de circumstanțe, nici măcar de moștenirea strămoșească. Pentru a o găsi, trebuie să lucrăm ca și cum am fi singuri în această lume, absolut singuri, atât cât poate o ființă să fie. Și, pe măsură ce o aflăm, nu mai există nimic, după câte știu eu, care să ne aducă mai aproape de semenii noștri într-o comunicare mai adevărată sau să ne permită să oferim mai mult ori să primim mai mult de la ei.

Prețul pe care trebuie să-l plătim, singurul preț pe care îl putem plăti pentru pace, odată câștigat, îl explic în continuare.